Abecední seznam

Obsah

Dřív, než se rozloučíme

Robert Křesťan

```
    G           C     G    C
1.  Dřív než se rozloučíme,
    G           C     G    C
    dřív než se rozloučíme,
    D       C       G           C
    vrátím ti příběhy, ty mi vrátíš mé,
    G           C     G     C
    dřív než se rozloučíme.

2.  Dřív než dnes půjdeme spát,
    dřív než dnes půjdeme spát,
    vrátím ti úsměv a vrátím ti ho rád,
    dřív než dnes půjdeme spát.

        Ami                          C    G
⋆:  Prý nechceš nic, nic nemáš, nevíš o ničem,
         Ami                      C   G
    což ti nejde o mou hlavu, drahá Salome?
        Ami                   C      G  C
    což netoužíte po mé duši, Lady M?
       G
    lakomé...

3.  Dřív než se rozloučíme,
    dřív než se rozloučíme,
    vrátím ti příběhy, ty mi vrátíš mé,
    dřív než se rozloučíme.

⋆:  Pravda, to je lehká holka z Moulin Rouge,
    já nechci umřít znova, chci jen ruku podat ti,
    jsou věci, které nekončí, a ty mi nikdo už
    nevrátí.

    Dřív než se rozloučíme..
    Dřív než se rozloučíme..
    Dřív než se rozloučíme..
```

Dohrála hudba

AG Flek

```
    C          G
A:  Dohrála hudba v nás
    C            G                  C            G   C   G
    Zanikla v tónech dřív už známých
    C          G
    Dohrála hudba v nás
    C       G               C       G   C
    A léto nové písně mámí

    Ami                     G                           Dmi   G7
B:  Slyším jak hrajou z otevřených dveří krámů
    Ami                        G                   F
    Stokrát vyzkoušená slova načesaný hluk
              Emi                    Dmi
    Co duši zaléhá co v uších zaléhá
             C                           G
    Zvuky aut zvuky cest co nás dovedou
    Ami    G            Dmi7   G7   C
    prý až za štěstím

A:  Dohrála hudba v nás
    Bez ovací a bez tleskání
    Nikdo ji nekoupí a nikdo neprodá
    Není k mání

B:  Vím její melodii nikde nikdo nenahrál
    je prostě pryč ale hledám dál
    Jsem přece muzikant
    zkušený v hledání
    Mám k tomu nadání
    každý to říká mám nadání

    D                  G6                       D           G6
C:  Já vím svět je veliký a neleží mi u nohou
    D                  G6                         D            A   D   A
    Krupiér karty vymění a staré do hry nemohou
```

Hmi A
D: Vidíš všechno se mění
G A
Jen ty jsi stejná
Hmi A
Pojď dál to se oslaví
G
Budoucnost nadějná
D/F♯
Jó když se štěstí unaví
G/E
Necháme hříchy spát
D F♯ D
Noc je dáma co všechno ví

C: Jak se zdá hledat nestačí, chce to někdy umět vzdát
A času mám boty netlačí, takže se nemusíš bát

D: Že moje krásná minulost
už je taky na prodej
Prodám jsem přece čaroděj
Mám devět životů
a všechny se mi nehoděj
A za tvou samotu dám svou vlastní
Klidně se ptej

C: Může být že přijdeš zase, jednou někdy na koncert
To víš čas ten nakonec, vždycky všechno obrátí v žert

A stejně
D: Dál se mi zdá
Když tak usínám že někdo zpívá
Slyším co už jsem zapomněl
Hledal jsem kde se dá
A nikde jsem nic nenašel
Jak rád bych uvěřil
Že jsem si všechno jen vymyslel

Dopis

Karel Plíhal

```
    D                                A
1.  Tak ti teda píšu v opilecké pýše
    Emi          G      A          D
    dopis, co ti jinej frajer nenapíše,
                                     A
    dopis, co ti jinej frajer nesesmolí,
    Emi                 G  A                 D
    žádný hloupý fráze, jak mě srdce bolí.

    D7                   G           E         A
R.: Nejsem žádnej zlatokop a není mi to líto,
       D7               G    E        A
    že jsem kdesi propil rejžák i to síto.
```

2. Zato když jsem včera večer seděl s kamarády v šenku,
má stará Múza dala mi svou novou navštívenku,
už od rána mě svádí, hladí, líbá atakdále,
jenže bez tebe se cítím jako přikovanej k skále.

R.: Vzpomínky mě klovou do mých ztvrdlých jater,
slzím z dýmu, jenž sem vane z vater kolem Tater.

3. Prej z vesmíru se blíží naše příští zkáza
a Země - to je stará a velmi křehká váza,
popraskaná váza jako tvoje láska ke mně,
co zbylo z tvý lásky, co zbude z tý Země?

R.: Nebude to bolet, neboj, potrvá to chvilku,
přestaneme řešit naši malou násobilku.

4. Přestanem se trápit, kdo ji za nás dopočítá,
přestanem si nalhávat, že na východě svítá,
obyčejní lidé vedou obyčejné války,
chci naposled tě uvidět, a třebas jenom z dálky.

```
      D                                                A
⋆: Třebas jenom z dálky, když už to nejde zblízka,
     Emi           G          A                 D
   dokud konec toho všeho Pámbu neodpíská,
     Emi           G             A
   dokud konec toho všeho Pámbu neod-,
   D                                A
   Tak ti teda píšu v opilecké pýše
     Emi       G        A          D
   dopis, co ti jinej frajer nenapíše,
                                     A
   dopis, co ti jinej frajer nesesmolí,
   Emi                G       A            D
   žádný hloupý fráze, jak mě srdce bolí,
   Emi                G       A          D
   žádný hloupý fráze, jak loučení bolí,
   Emi                G       A            D
   žádný hloupý fráze, jak beznaděj bolí,
   Emi                G       A          D
   žádný hloupý fráze, jak loučení bolí,
   Emi                G       A            D
   žádný hloupý fráze, jak mě srdce bolí,
   Emi                G   A                D
   žádný hloupý fráze, jak mě hlava bolí ...
```

Hotel Hillary

Poutníci

          Ami
1. Tvař se trochu nostalgicky, už tě nikdy nepotkám,
F   G   Ami
máš to jistý provždycky, nastav uši vzpomínkám,
jak tě znám, i v tuhle chvíli měl bys řeči peprný,
     F   G   Ami
jak tenkrát, když nám tvrdili, že je vítr stříbrný.

   F
R.: A tváře měli kožený, my jim zdrhli z průvodu,
      Dmi   D
zahodili lampióny a našli hospodu,
     F
ale taky Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin
  Dmi   D
a žádostivost těla a pak radost z volovin,
           Ami
a ta nám zbejvá.

2. Po večerech pro diváky dělali jsme kašpary,
pak na zemi dva spacáky - náš Hotel Hillary,
slavný sliby jsme už znali, i to, jak se neplní,
a cenzoři nám kázali o správným umění.

R.:

3. A tak válčím s nostalgií, bují ve mně jako mech,
a pořád všechno slibují starý hesla na domech,
ty jsi splatil všechny dluhy, i za Hotel Hillary,
a já vyhážu ty černý stuhy funebrákům navzdory.

R.: Vždyť mají tváře kožený, my jim zdrhnem z průvodu,
zahodíme lampióny a najdem hospodu,
a tam svýho Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin
a žádostivost těla a pak radost z volovin,
‖: a ta nám zbejvá. :‖

Hruška

Čechomor

```
    A  D
1.  Stojí hruška v širém poli
    vršek se jí zelená
    ‖: Pod ní se pase kůň vraný
    pase ho má milá :‖

          D               A
2.  Proč má milá dnes pasete
         D    G    A
    z večera do rána
            D       G    A   D
    ‖: Kam můj milý pojedete
           A      D
    já pojedu s váma :‖
```

mezihra:

A G D A 8x

```
       D/D        A/D
3.  O já pojedu daleko
          D/D  G/D  A/D
    přes vody hluboké
            D/D      G/D  A/D  D/D
    ‖: Kéž bych byl nikdy nepoznal
            A/D   D/D
    panny černooké :‖
```

mezihra:

A G D A 8x

závěr:

G D G C D

G C D G D G

G C D Emi G D

Karlín

Ivan Hlas

```
    A                                   D
1.  V podivným bytě jsem se našel
    A                                D
    na patře pachuť trávy spálený.
    A                                   D
    Snad jsem si v noci trochu zašel,
    A                         D
    ta holka jenom krčí rameny,
    A                    D
    zpívá si typ-ta-dy-da
```

2. Pod okny kolem šedejch domů
   Evropu odděluje viadukt.
   Skupinky excelentních Rómů,
   zpívaj svůj roztouženej kontrapunkt,
   zpívaj si typ-ta-dy-da

```
    A                D
R.: Karlín ó-ó Karlín
                       A          D
    má černou duši, ó Karlín
                       A       D
    tamtamy buší, ó Karlín,
    E
    má zvláštní chuť,
    D                                    A
    vzduch je jak rtuť – překrásně voní.
```

3. Před kostelem pomodlím se k bohu,
   ať přejdou tyhle temný závratě.
   V karlínským centrál parku v rohu
   točí se malá holka na patě,
   zpívá si typ-ta-dy-da

R.: Karlín ó-ó Karlín
    má černou duši, ó Karlín,

ráno mu sluší, ó Karlín,
tamtamy buší, ó Karlín,
má zvláštní chuť,
vzduch je jak rtuť – překrásně voní.

Krvavá Marie

Druhá tráva

E
1. Přece není možný, že mi není nic, když mi pořád něco je,
ztrácím věci, ztrácím ženu, ztrácím číslo pokoje,
A
ztrácím moje bílý myši v tvojí laboratoři,
E
přece není možný, že mi není nic, jak mi říkaj' doktoři,
H^7
objednej mi ragú s kouskem tlustý kapie
E
a holku, která jméno má Krvavá Marie.

2. Řek' mi jednou přítel, že mám příliš mnoho jmen,
že mi stačí jenom jména, že mi stačí rodokmen,
že mi stačí jenom seznam, že mi stačí kalendář,
řek' mi jednou přítel, že mám přece jenom jednu tvář,
vzal jsem jeho přítelkyni do svý Avie
a dal tý holce jméno „má Krvavá Marie".

3. Každej by chtěl do ráje, ale nechce pro to nic,
ani udělat, ani milovat, ani ztratit polovic,
nejvejš strčit pětku, nejvejš ustlat postele,
každej by chtěl do ráje, ale umřít, to už ne,
pošli mi sem ordináře z akademie
a holku, která jméno má Krvavá Marie.

4. Devatero desater a tisícero ster,
takhle hustý ticho, takhle modrej podvečer,
už slyším „ave, zdrávas, Marie, tebe bych bral",
devatero desater a plnej kriminál,
najdi mi tu směnku z naší banky Slávie
a holku, která jméno má Krvavá Marie.

5. Tak jsem přišel domů někdy v pravou půlnoc, a tam zrovna snídal čert,
že chce vychovat, že chce vykoupat a že jsem jeho milej Bert,
a přitom měl mou ženskou, přitom měl mou košili,

když jsem přišel domů, hrála hudba a ďas řek' , že za chvíli
dopije a dojí a jde do Tramtárie,
a s ním holka, která jméno má Krvavá Marie.

6. Až se vrátím z konce světa, a ví Pánbůh, kde to je,
jako barbar z Martiniqu, jako vítěz bez boje,
až si doperu svý prádlo, až konečně domelu,
až se vrátím z konce světa sem, do svýho hotelu,
polož mi sem vestu v kapse s bílou lilií
a holku, která bejvala Krvavou Marií.

Mezi horami

Čechomor

```
     Gmi  F    Gmi       F   Gmi
1. ‖: Mezi horami lipka zelená :‖
     B♭             F        Gmi
   ‖: Zabili Janka, Janíčka, Janka
            F   Gmi
   miesto jeleňa :‖

2. Keď ho zabili, zamordovali
   Na jeho hrobě, na jeho hrobě
   Kříž postavili

3. Ej, křížu, křížu, ukřižovaný
   Zde leží Janík, Janíček, Janík
   Zamordovaný

4. Tu šla Anička, plakat Janíčka
   Hneď na hrob padla a viac nevstala
   Dobrá Anička
```

Slunéčko

Čechomor

```
     D          D4       D        D4    D  D4  D  D4
1.   Slunéčko zachodí za Janovu horu
     D        G/D       A/D    A7/D    D  D4  D  D4
     A už bude večer, chvála Pánu Bohu
```

2. Slunéčko zachodí za veliký kámen
   a moje srdénko zahoří jak plamen

3. Zahoří zahoří bolesťú na dlúze
   že moja frajárka do večera umře

C D C D C A D D^4

4. Zkazujú zkazujú do šírého pola
   mú milú nezralú Smrtolka dostala

5. Už nám ta děvinka už nám zahynula
   neščasná láska ta ju ukosila

6. Slunéčko zachodí za Janovu horu
   A už bude večer, chvála Pánu Bohu

D C/G D C/G G D A
D C/G D G A D
D D^4

Motýlí hra

Folkteam

```
             Emi                  A
1. Motýlí hra, při níž se tančí valčík,
            D   G      F♯mi   Hmi
   já tě chci a ty mě taky chceš,
             Emi                  A
   motýlí hra, při níž se tančí valčík,
              D     G    F♯mi  Hmi
   hudba hraje a tanec začíná.
```

2. Pálili smrtku a vesele se smáli,
chválili život a bylo jim do tance,
hřáli si lože a s životem si hráli,
brázdili moře, aby měli šťastný klid.

3. My jsme motýlí hra, při níž se tančí valčík,
já tě chci a ty mě taky chceš,
my jsme motýlí hra, při níž se tančí valčík,
hudba hraje a tanec začíná.

4. Chtěli se vznést, tak říkali si „láska”,
nechtěli se splést, tak říkali si „nenávist”,
a bez víry se hbitě proplétali,
jenže nad tím vším - stříbrný obláček.

5. My jsme motýlí hra, při níž se tančí valčík,
já tě chci a ty mě taky chceš,
jenže co bude dál, to nikdo z nás už neví,
‖: budem se chtít a budeme si odpouštět ... :‖

Maják

Nezmaři

```
    G        C             G
1.  Čím dál víc je někde v nás,
         Hmi  C                 D
    čím dál    víc nás proniká,
       G         C            Emi
    že jednou prolomí se hráz
    A7               C              D            G
    samých frází, maják naděje   až zabliká.
```

2. Schází nám poctivej prám,
ztrácí vítr z plachtoví,
jak starej Bludnej Holaňdan
stále čekám, na otázky kdo mi odpoví.

```
            C  D7    G
R.: Kde je sí–íla lidí,
           C  D7     G
    kde je ví–íra v nás,
        C  D7          G    Emi
    kolikrát pravdou zbití
    A7           D              G
    nastavíme ještě druhou tvář.
```

3. Každý má svou malou loď,
svoji vlajku vztyčenou
a každý z nás je lodivod,
který nemá v žádných mapách cestu značenou.

R.:

4. Možná, že se potkají,
až nový vítr začne vát,
k otázkám, co se šeptají,
na týhle lodi odpovědi dávno budem znát.

R.:

Kde je síla lidí, kde je víra v nás,
kde je víra lidí, kde je síla v nás.

Pavučina

Nezmaři

```
    A            Hmi7
⋆: Dlouho se zdá,
          C♯mi7       D
    že to bývám jen já,
         C♯mi7    D
    kdo spálil se postý
      C♯mi7    Hmi7
    a neví, jak dál,
    C♯mi7        F♯mi7
    a možná se mýlím,
          H7               E7
    když právě v té chvíli
          A     Hmi7  E7  A  Hmi7
    si zpívám.

       E7     A
1.  Splétám dál svoje sítě,
        Hmi      E7
    uvidíš, polapím tě,
                                D
    klidně braň se, jak chceš,
                   C♯dim  E7
    mně stejně neunik-neš,
    H7            E7              A
    dávno už je upředen můj plán.
```

2. Jen já vím, jak to bude,
   omotám si tě všude,
   v mých pavučinách
   tě opustí strach,
   až zatáhnu síť a budu jen tvá.

C♯ A♭ C♯
R. Vystoupíme k nebetyčným výškám,
A♭ C♯
na vrcholu budem spolu stát,
E H^7 E C♯mi
uhádneš-li, po čem se mi stýská,
F♯mi H^7 E E+
zhoupneme se lásce na vlnách.

3. Jen já vím, jak ti bude
po těle, zkrátka všude,
v mých pavučinách
tě opustí strach,
až zatáhnu síť a budu je tvá.

⋆: Ničíš mé sítě, ničíš můj klid,
všechno je jinak, než mělo by být,
v tvých pevných poutech mě sám klidně houpeš
a já zpívám.

4. Naučím tě jiným trikům
proti tvým stálým zvykům,
teď necháš se vést, jak já umím plést,
mně se líbí hlaď mě-obrať mě.

R.:

5. Naučím tě jiným trikům
proti tvým stálým zvykům,
E^7 D
teď necháš se vést,
C♯dim E^7
jak já umím plést,
H^7 E^7 A
mně se líbí hlaď mě – obrať mě.

Na španělských schodech

Robert Křesťan

```
    F                  C             B♭
1.  Na Španělských schodech se stmívá,
    F          C          B♭
    v zátylku světa zní zvon,
                F              C
    jsi nenápadná a nepůvabná,
        F          C       B♭
    ale chtivá jak Napoleon.

    B♭  F     C         B♭
R.: Prá-vě se protrhly hráze.
        F      C           B♭
    Právě teď nevím co s tím.
        F        C        B♭
    Právě jsem zaplatil draze.
        F        C       B♭
    Právě jsem zapálil Řím.
```

2. Vždycky jsem chtěl stavět lodě,
po mořích plout, s větrem snít:
ta neodbytná a nenasytná
touha se nepotopit.

R.: Právě jsem objevil Zemi.
Právě jsem překročil Don.
Právě jsem hýčkaný všemi.
Právě já historión.

3. V sedanských blindážích sládne
i náš hořký a ztracený svět:
ta nedůtklivá a věčně živá
nevůle odpovědět.

R.: Právě vzdal jsem se zlému.
Právě tak vzdám se i vám.
Právě jsem uvěřil všemu.
Právě se připozdívá,
připozdívá.

Vzpomínky

Karel Plíhal

```
   D                                Ami
1. Vlastní krví slunce kreslí na skla oken krajinky,
   Hmi                                A
   odevšad se na zem snesly utahané vzpomínky,
   D                                  Ami
   otvírám jim do předsíně, zouvají si botičky,
       Hmi                                A
   hned se ženou do kuchyně na slaninu s vajíčky.

             Hmi        G              A                   D
R.: Každá má jméno holky, se kterou jsem někdy chodil,
                Hmi           G               A          D
    každá zná všechna přání, co jsem za ta léta měl,
              Hmi           G              A                 D
    každá ví, kdy jsem pomáhal a kdy jsem zase škodil,
                Hmi         G                    A
    každá z nich je tou láskou s velkým eL.
```

2. Než se nají, tak jim stelu ve své noční košili,
   snad si je moc pouštím k tělu, ale kam by chodily,
   vykoupané, nakrmené jdou si se mnou povídat,
   dokud nás čas nezažene jít se řádně nasnídat.

R.:

mezihra

R.:

Morgan

Wabi Daněk

```
   G      C     G               C        G
1. Odplouvám, a za mnou přístav hoří, lodi planou,
   G          C  G         C          G
   odplouvám, a  ostrovy se noří do vln zpět,
   C        C/H   D       D/F♯    G
   slzy jak smůla černý z plachet kanou,
   C        C/H    D       D/F♯    G
   počítám svoje  věrný – je jich  pět.

2. Oceán, a jabloňový květ se na něm zmítá,
   oceán - širošírý svět, co málo znám,
   kormidlo držím pevně, skoro svítá,
   nebudu dávat levně to, co mám.

3. Pobřeží, a pošetilost, kterou dobře cítím,
   pobřeží, a dívka, již jsem kdysi trochu znal,
   olejem naplň lampy, ať mi svítí,
   moře je plné útesů a skal,
        Ami         D           G
   když nerozsvítíš, budu bloudit dál ...
```

Pasó por aquí

Wabi Daněk

```
        Ami      Ami/G        Ami/F♯   Ami/F
1.  Poslední z nocí probdělejch, nemůžeš spát,
                   G
    vždyť horkej vánek zas na tě dejch' ,
    C           E                 Ami      Ami/G
    nezůstávej stát v tý poušti vyprahlý.
        Ami            Ami/G   Ami/F♯           Ami/F
    Ještě pár mil těch oblázků, co z nich suchej vítr složil
    G
    divnou otázku:
      C          E                 Ami   Ami/G
    k čemu jsi vlastně prožil léta   svý?

          F        G          C
R.: Tak se ptej, jestli tudy už jsi prošel,
          B♭             F                     C
    když i dech ti dávno došel, opustil tě i tvůj stín.
           F          G         C
    Dlouhý dny před očima vidíš stále
           B♭          F               Ami
    drobnej nápis na tý skále: pasó por aquí, pasó por aquí.

2.  Ptej se sám, proč se trmácíš, bolavý nohy vláčíš,
    kam se potácíš,
    od čerta k ďáblu stáčíš kroky svý.
    Bůhvíproč píšeš po skalách ke svýmu jménu slova
    „já jsem tudy táh' ",
    i když víš, že je znova smyje déšť.

R.:
```

Pořekadla

Wabi Daněk

```
    G                      H7
1.  Rád bych se zeptal těch, kteří vědí,
    Emi                   C
    proč místo zlatem platíme mědí,
    G                     D
    proč nejsme bílí a proč jsme jen šedí,
    C                D          G   Emi
    ti, co chytrou kaši jedí,
    C           D            G  C   G
    určitě mi odpovědí:

        C                      Hmi
R.: Že z nouze si žijem a milujem z nouze,
    H7                   Emi      C
    zpíváme málo a kecáme dlouze
      G                     D
    a tváře si myjem v blátivý strouze,
    C               D          G   Emi
    když se čistá nesežene
    C            D          G  C   G
    ani v lese u pramene       .
```

2. Tak dlouho se džbánem, až ucho upadne,
jablko od stromu daleko nepadne,
než holub na střeše, líp vrabec v hrsti
tohle mi jde proti srsti, zatraceně proti srsti.

R.: Z nouze si žijem a milujem z nouze,
zpíváme málo a kecáme dlouze
a tváře si myjem v blátivý strouze,
když se čistá nesežene, nesežene, a ne že ne.

3. Řekni mi, holka, čí je to vinou,
že ty chceš jiného, on zase jinou,
čím je to daný, že ti praví se minou,
ti nepraví že se berou, potom se div nesežerou.

R.: Z nouze si žijem a milujem z nouze,
zpíváme málo a kecáme dlouze
a tváře si myjem v blátivý strouze,
když se čistá nesežene, je to pravda, a ne že ne,
C D G Emi
že cesty už jsou vychozené
C D G Emi
a uzené je vyuzené
C D G Emi
a pivo dobře vychlazené,
C D G Emi
žádná nouze vlastně není
C D G C G
tak načpak tohle pozdvižení?

Překvápko I.

Hop Trop

C Ami Dmi G^7 C Ami Dmi G^7
1. Zaslech´ jsem, že tutově v Praze pět na Smíchově
C Ami Dmi G^7 C C^7
někdo střelí indiánskou loď.
F C^7 F C^7
Hned napadlo mě bleskově, že po důkladný opravě
F C^7 F G
s ní překvapím svou milovanou choť.

2. Já nezaváhal chviličku, co chtěl by za tu věcičku,
hned s majitelem vyjednávám sumu,
říkal, že díky požáru má jen tu loď a kytaru
a k ní mu chybí aspoň doušek rumu.

3. Tak do nejbližší Jednoty já začal nosit hodnoty,
byly toho dvě narvaný tašky,
už mám tě, moje kocábko, pro moji drahou překvápko
mě stálo tankrát čtyřicet dvě flašky.

G D^7
R.: Poplujem spolu tam dolů tou peřejí,
G
přestože vodákům v ČSD nepřejí,
C Cmi G
řeka nám píseň bude hrát,
D^7 G
že lodě nechtěj´ nikde brát.

4. Den nato jsem pak z moskviče, co půjčujou nám rodiče,
vyndal dva-tři nepotřebný díly,
co neudělat pro lásku, já pro tebe, můj vobrázku,
se nerozmejšlím nikdy ani chvíli.

5. Šoupnul jsem do svý aktovky dvě fungl nový mlhovky,
pár součástek a taky litřík Arvy,
vše vyměnil za lepidlo, pět latí, šrouby, tužidlo
a hlavně pikslu blедěmodrý barvy.

6. Už starodávná tradice říká, že právě Lužnice
vodáků je každoročně Mekkou,
v den D u mostu v Suchdole:"No to je voda, tý vole!",
my zírali nad rozvodněnou řekou.

7. Aby ti, co koukaj' okolo, nám neříkali „prďolo",
my do svý lodi flegmaticky vlezli,
že přišlo velký koupání a vo šutráky drncání,
to nevadí, aspoň jsme se svezli!

R.: Koukáme spolu tam dolů tou peřejí
na trosku lodě, co volně proud nese ji,
řeka nám píseň bude hrát,
zbyla nám žížeň akorát.

D D♯ D F♯ G

Sladkých patnáct

Ivan Hlas

E D C H E
1. Toulám se, něco mi schází a nechce se mi spát,
D C H E
ve světě pitomejch frází mě nikdo nemá rád.
A H A H
Otec se na to dívá, oči má jako vrah,
E D A H E
žije si, jak už to bývá, v dospělejch pohádkách.

2. Když slunce červenou barvou udělá dlouhej stín,
kluci mi kytici narvou, patřím na plátna kin.
Možná to někomu stačí a někdo to má rád,
mě život pomalu svačí a nikde žádnej zvrat.
Mě život pomalu svačí a nikde žádnej zvrat.

F♯mi E
⋆: V hotelu vejská saxofon,
D A E
takovej s krásnou zlatou hlavou.
F♯mi E
Na desce pejska drsnej tón
D A E
a vzduch tam voní cizí kávou.

3. Nechci bejt prsatou dámou v teplákách na večer,
každej má doma tu samou a není vždycky fér.
Někdy si potichu zpívá, že byla jako květ
a že můj fotr je lotr, i když je doktor věd,
a že můj fotr je lotr, i když je doktor věd.

Tunel jménem čas

Hoboes

          E   G♯mi   E   A
1. Těch strašnejch vlaků, co se ženou kolejí tvejch snů,
          Ami   E   F♯7   H7
    těch asi už se   nezbavíš do posledních dnů,
      E   G♯mi   E   A
    a hvězdy žhavejch uhlíků ti nikdy nedaj´ spát,
        Ami   E   F7   E
    tvá dráha míří k tunelu a tunel, ten má hlad.

2. Už kolikrát ses mašinfíry zkusil na to ptát,
    kdo nechal roky nejhezčí do vozů nakládat,
    proč vlaky, co si každou noc pod voknem laděj´ hlas,
    spolyká díra kamenná, tunel jménem čas.

3. Co všechno vlaky vodvezly, to jenom pán Bůh ví,
    tvý starý lásky, mladej hlas a slova bláhový,
    a po kolejích zmizela a padla za ní klec,
    co bez tebe žít nechtěla a žila nakonec.

4. A zvonky nočních nádraží a vítr na tratích
    a honky-tonky piáno a uplakanej smích
    a písničky a šťastný míle na tuláckej pas
    už spolkla díra kamenná, tunel jménem čas.

5. Než poslední vlak odjede, a to už bude zlý,
    snad ňákej minér šikovnej ten tunel zavalí
    a veksl zpátky přehodí v tý chvíli akorát,
    i kapela se probudí a začne zase hrát.

6. Vlak v nula-nula-dvacetpět bude ten poslední,
    minér svou práci nestačí dřív, než se rozední,
    ten konec moh´ bejt veselej, jen nemít tenhle kaz,
    tu černou díru kamennou, tunel jménem čas.

Zpátky do trenek

Pavel Dobeš

A
1. Jak z vypitého piva láhev se vrací,
Hmi
jak od jihu ptáci, jak do potoka raci,
E^7 A E^7
jako jaro do krajiny modrých pomněnek,
A
jak vracejí se investice například z ropy,
Hmi
jak východ se vrací do Evropy,
E^7 A
my ze slipů vracíme se zpátky do trenek.

2. Kdo chce s námi světem jít,
rovnou nohou vykročit,
po dlouhé noci najít zase den,
mít hlavu plnou nových myšlenek,
ten ať se vrátí do trenek,
ať se přidá k dlouhé řadě slavných jmen.

F♯mi
R.: Byl to Shane, byl to Shane,
Hmi
Tom Sawyer i Chamberlain,
E^7 A E^7
Hillary, Amundsen, seržant Pepper, Manfred Mann,
A
doktor Jekkyl i pan Hyde
Hmi
a každý, kdo chce být allright,
E^7 A E^7 A
na doma i na venek: zpátky do trenek.

3. Když s dámou chceš prožít něžný sen,
pak přes balkon jseš vyhoštěn
a ve slipech jdeš noční ulicí,

v trenkách je to hned jiná,
v trenkách jdeš jak z kasina,
už ti chybí jenom chleba s hořčicí.

4. Svoboda, svoboda,
volnost, rovnost, pohoda,
po dlouhé noci přišel nový den,
nenávist a násilí
jsme pohřbili a zapili,
defilujem v dlouhé řadě slavných jmen.

R.: Byl to Shane, byl to Shane,
Tom Sawyer i Chamberlain,
Lomikar, Kozina, i Vlasta Redl ze Zlína,
nosí je pražská Sparta,
Timur a celá jeho parta,
na doma i na venek: zpátky do trenek.

V pořádku

Neřež

E   H
1. Za kopci, lesy a řekami
C♯mi   G♯
před lety své „Ano“ řekla mi
A   E
princezna krásná jak z reklamy
H   E
teď jsem pod čepcem!

2. Po svatbě skončila pohádka
sklopil jsem zpětná zrcátka
princezna povila robátka
a já se stal pitomcem!

3. U srdce podivný bodání
ode dne, co jsme oddáni
nemám už výhodu podání
děravý kapsy - nic víc

4. Prateta, tchýně, zeťáček
střepy pro štěstí a smetáček
život je věc plná zatáček
tak zpívám z plných plic:

R.: Že prý pod čepcem
je zaslíbená zem
tam podlahu mají z papíru
a tou jsem propad´ sem
V krajích pod čepcem
je zaslíbená zem
hledáme lásku na míru
a nikdy nenajdem

5. Zasel jsem ředkvičku do řádku
manželka řekla: „V pořádku!“
takhle tu žijeme od pátku
sedumkrát za týden

6. Našel jsem v lese pět masáků
   manželka řekla: „Prasáku!
   Červi nám lezou z mrazáku!“
   Letěl jsem za nima ven!

R.:

7. Na krk si navlíknu oprátku
   manželka řekne: „V pořádku!“
   Život si nepustíš pozpátku
   neřekneš ani švec!

8. Až budu tuhej v penále
   manželka řekne: „Zdenále!
   Projel jsi poslední finále
   konečně spadla klec!“

R.:

Vodácká holka

Hop Trop

```
    D                 Emi   G      A
1.  Když vlny se valí a peřeje řvou
      D               Emi     G  A
    a šutry z nich civí jak sů  vy,
         D           Emi     G          A
    loď praská a umrlčí zvon bije tmou,
         D              Emi        A  D
    tak řekni, kdo pomoct ti u   mí.

    Hmi                 F♯mi      G         D
2.  Kdo pádlem jen kmitne a převrátí loď,
         Hmi      F♯mi        A  D
    pak ječí jak staženej z ků že,
       Hmi       F♯mi    G           D
    že ty seš ta atrapa, ty seš ten cvok,
       E                          A
    co za každý cvaknutí mů že.

    D              Emi    G         A
3.  Je pěkná jak ráno a voní jak les,
           D            Emi     G   A
    když na dřevo u ohně hrá vá,
      D             Emi      G          A
    je zrádná jak kočka a věrná jak pes,
       D           Emi      A   D
    ta holka, co při tobě spá vá.

       G            Hmi      A        D
R.: Tu vodáckou holku si navěky nech,
    G         Hmi  A  D
    netop ji, neza  há něj,
           Emi          Hmi       F♯mi   Hmi
    svou víru, svou sílu, svý štěstí i pech,
         Emi            D               E          A
    svý strachy, svý prachy, svůj poslední dech
      D         Emi     D  A
    jí poctivě odevz dá  vej
```

D   Emi   G A D G D A
a lásku za lásku dá   vej.

4. Kdo připálí rejži a přesolí čaj,
kdo sůl nechá v posledním kempu,
kdo ráj změní v peklo a peklo zas v ráj,
kdo zná všechny písničky trempů.

5. Kdo přeje ti štěstí a kope ti hrob,
kdo sladce hned šeptá, hned vříská,
a koho bys roztrh‘ a praštil a kop‘
a po kom se celej den stýská.

6. Až vlasy nám odbarví nebeskej král
a vrásky nám počmáraj‘ kůži,
svý holce dej pusu a řekni „jdem dál“
a na pádlo polož jí růži.

R.:

Cesty toulavý

Michal Tučný

D
1. Cesty toulavý,
F♯
já vím, že se vás už nikdy nezbavím,
$F^{\sharp 7}$ Emi
s kamarády vám večer písní vyprávím,
G A D
že dál mě vedou mý cesty toulavý.

2. Cesty toulavý,
na jednom místě stát mě nebaví,
tam, kde jsem ještě nebyl, tak se zastavím
a dál mě vedou mý cesty toulavý.

D^7 G
R.: Cesty toulavý,
D
jak za starých časů komedianti z poutí,
G
každý z nás to ví,
D A^7
že žádný cesty nejsou rovný, že se kroutí a kroutí.

3. Cesty toulavý,
já vím, že se vás už nikdy nezbavím,
s kamarády vám večer písní vyprávím,
že dál mě vedou mý cesty toulavý.

R.:

4. Cesty toulavý,
já vím, že se vás už nikdy nezbavím,
s kamarády vám večer písní vyprávím,
že dál mě vedou mý cesty toulavý
že dál mě vedou mý cesty toulavý.

On the Road Again

Willie Nelson

On the road again
Just can't wait to get on the road again
The life I love is makin' music with my friends
And I can't wait to get on the road again
On the road again
Goin' places that I've never been
Seein' things that I may never see again,
And I can't wait to get on the road again.

On the road again
Like a band of gypsies we go down the highway
We're the best of friends
Insisting that the world be turnin' our way
And our way
Is on the road again
Just can't wait to get on the road again
The life I love is makin' music with my friends
And I can't wait to get on the road again

On the road again
Like a band of gypsies we go down the highway
We're the best of friends
Insisting that the world be turnin' our way
And our way
Is on the road again

Just can't wait to get on the road again
The life I love is makin' music with my friends
And I can't wait to get on the road again
And I can't wait to get on the road again

King of the Road

Roger Miller

```
   C         F
1. Trailer for sale or rent
   G            C
   Rooms to let fifty cents
                    F
   No phone, no pool, no pets
   G
   I ain´ t got no cigarettes,
           C            F
   Ah, but two hours of pushing broom
           G                 C
   Buys an eight by twelve four bit room
                    F
   I am a man of means by no means
   G
   King of the Road
```

2. Third boxcar, midnight train
Destination...Bangor, Maine.
Old worn out clothes and shoes,
I don´ t pay no union dues,
I smoke old stogies I have found
Short, but not too big around
I´ m a man of means by no means
King of the road.

```
   C                           F
*: I know every engineer on every train
   G                         C
   all of the children and all of their names
                             F
   And every hand out in every town
          G
   and every lock that aint locked when no one is around
```

3. I sing,
   Trailers for sale or rent
   Rooms to let, fifty cents
   No phone, no pool, no pets
   I ain' t got no cigarettes
   Ah, but, two hours of pushin' broom
   Buys an eight by twelve four-bit room
   I' m a man of means by no means
   King of the road.

4. = 1.

Sixteen Tons

Tennesse Ernie Ford

1. Some people say a man is made outta mud
A poor man's made outta muscle and blood
Muscle and blood and skin and bones
A mind that's a-weak and a back that's strong

R.: You load sixteen tons, what do you get?
Another day older and deeper in debt
Saint Peter don't you call me 'cause I can't go
I owe my soul to the company store

2. I was born one mornin' when the sun didn't shine
I picked up my shovel and I walked to the mine
I loaded sixteen tons of number nine coal
And the straw boss said „Well, a-bless my soul"

R.:

3. I was born one mornin', it was drizzlin' rain
Fightin' and trouble are my middle name
I was raised in the canebrake by an ol' mama lion
Cain't no-a high-toned woman make me walk the line

R.:

4. If you see me comin', better step aside
A lotta men didn't, a lotta men died
One fist of iron, the other of steel
If the right one don't a-get you, then the left one will

R.:

Mexiko

Tři sestry

```
    Ami
1.  Kolem kaktusy, je horko tak to si
                                      G
    Na hlavu nasadím sombrero grandé
    Ami
    Viva Zapata, mě hoří za pata-
                                 G
    ma mám v Porto Pueblo randé

2.  Snad má mě ráda a piňacoláda
    Na cestu neškodí když je chlap machó
    Do kapsy tortilly a láhev tequilly
    Má milá mi přihřeje nachós

      Ami                                      G
R.: ‖: Mexiko, Mexiko, sombrero grande tequilla
    G                                Ami
    Donde esta zapateria čeká mě milá :‖

3.  Strašlivý vedro a můj mezek Pedro
    Klopýtá okolo malého ranče
    A to není celý, taky je skvělý
    Že tu slyším výt Komanče

4.  Jsem speedy Gonzalez, však radši bych zalez
    Tam kde je nejbližší kojotí nora
    Však nehledě k tomu, že pospíchám domu
    Mě vyhlíží krásná seňora

R.:

5.  Vylétla kulka, z mé hlavy je půlka
    Než jsem spad už bylo od krve ponchó
    Teď nade mnou stojí už pět neděl svoji
    Má milá a sousedů Panchó

R.:
```

Corazón del Mariachi

z filmu Desperado

```
    Emi                                             H
1.  Soy un hombre muy honrado, que me gusta lo mejor,
                                               Emi
    las mujeres no me faltan, ni el dinero, ni el amor.
                                             H
    Jineteando mi caballo, por la sierra yo me voy,
                                               Emi
    las estrellas y la luna, ellas me dicen donde voy.

    Ami      Emi
R.: Ay, ay, ay, ay
    H       Emi
    Ay, ay, amor
    Ami        Emi
    Ay, mi morena
    H          Emi
    De mi corazon

2.  Me gusta tocar guitarra, me gusta cantar el son
    Mariachi me acompana, cuando canto mi cancion.
    Me gusta tomar mis copas, aguardiente es lo mejor
    Tambien el tequilla blanco, con su sal le da sabor.

R.:

3.  = 2.

R.:
```